

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

După alegeri

Alegerile au fost tot atât de libere ca și în 1928 — Partidul național-tărănesc va avea 273 deputați, toate celelalte partide împreună numai 114 — Cine va fi noul ministru-președinte al țării

Atât alegerile de deputați cât și cele de senatori, vot universal, au trecut. Putem deci să ne facem observațiile cuvenite.

Înainte de toate trebuie să constatăm că dl Al. Vaida-Voevod, cunoscutul nostru luptător național neînfricat, este un om de cuvânt. A făgăduit că va face alegeri libere, și le-a făcut. Nimeni, nici chiar cei mai înverșunați dușmani ai D-Sale, n'au putut constata altceva. Cu toții au trebuit să recunoască, cumcă dl Vaida s'a ținut de cuvânt.

Ceeace spuneam și în numărul trecut, că oamenii s'au urît de prea des repetatele alegeri, stă și acuma, fiindcă dintre cei 4 milioane și 200 mii de înscriși pentru alegerile dela 17 Iulie, n'au votat nici chiar 3 milioane.

Guvernul a întrunit binișor peste 40 la sută din toate voturile date, și astfel, conform legii electorale de acuma, mai primește încă 25 la sută din locurile de deputați, având astfel 273 mandate. Are deci majoritate absolută în parlament, și astfel poate ușor să voteze legile pe care are de gând să le aducă.

Niciodată nu s'au depus atâtea liste ca acuma, pretutindenea fiind cel puțin 9, în unele părți chiar peste 20. Așadar alegătorii și-au putut exprima voința în dragă voie, și și-au și exprimat-o liber și independent, fără de a fi împiedecați în vre-un fel sau altul. Statul, după cum a spus dl Vaida, nu poate trăi, dacă nu cunoaște adevărata voință a cetățenilor săi.

Voturile se împart astfel:

Partidele	Numărul voturilor	Procentul pe țară	Mandatele obținute
Național țărăniștii	1.203.475	45.17%	273
Liberalii dlui Duca	407.855	14.82%	28
Lib. dlui Gheorghe Brătianu	194.357	7.19%	14
Lupiștii	168.430	7.30%	12
Cuziștii (L. A. N. C.)	158.571	5.87%	11
Maghiarii	137.774	4.01%	14
Gogiștii	106.931	4.01%	8
Social-democrații	92.630	3.47%	7
Garda de fier (Zelea Codreanu)	71.702	2.61%	5
Uniunea naț. (Iorga-Argetoianu)	68.152	2.51%	5
Evreii	65.322	2.44%	5
Averescanii	64.678	2.38%	5

Celelalte partide au întrunit mai puțin de 2% (la sută) din toate voturile și prin urmare nu primesc nici un mandat.

Dupăcum se vede din rezultatele mai sus arătate după partidul național-tărăniștii urmează la număr liberalii dlui Duca și apoi aceia ai dlui Gheorghe Brătianu, cari, dacă nu se de-

spărteau, aveau laolaltă 41 mandate. Interesant e că în capitală liberalii dlui Duca au primit mai multe voturi: (20.419), decât național-tărăniștii (12.044), pe când în județul Ilfov, în care se află Bucureștii, național-tărăniștii au primit 26.161, iară liberalii dlui Duca 10.884. De aici urmează că Bucureștii țin mai mult cu liberalii, decât cu național-tărăniștii, poporul însă țin și acuma la național-tărăniști.

În Ardeal național-tărăniștii sunt, dupăcum e și firesc, mai tari decât în Vechiul Regat.

Dintre partide au câștigat voturi mai multe decât în 1931 Lupiștii, apoi Cuziștii, Georgiștii, Maghiarii, Evreii și Garda de fier. Au pierdut în schimb foarte mult Uniunea Națională a dlor Iorga-Argetoianu, Averescanii și social-democrații.

Alegerile dela Senat par încă mai favorabile pentru guvern. În clipita, în care încheiem acest număr, n'avem rezultatele decât din județul Târnava Mică, și anume:

național-tărăniștii au primit	6750 voturi
liberalii dlui Duca	1438 "
Lupiștii	2921 "
Georgiștii	612 "
Gogiștii	481 "

Guvernul dlui Vaida își va da abdicarea îndată după terminarea alegerilor. Că cine va prezida noul guvern și cine vor fi noii miniștri, nu se poate ști încă. Se vorbesc și se combinează multe, nimenea nu poate ști dacă va prezida dl Vaida, Maniu, Titulescu, ori dl Mihalache sau Mironescu. Sigur este că viitorul ministru-președinte va ruga și pe dnii dr. Lupu și Gh. Brătianu să ia parte în noul guvern. E însă aproape sigur că nici unul dintre acești șefi de partide nu vor primi să fie miniștri în noul guvern.

Un lucru e sigur, cele mai libere alegeri ce le-a văzut țara vreodată au fost cele din 1928 și 1932, adevăratele făcute de național-tărăniști.

Holeră în China. Gazetele străine aduc vestea că în țara Chinezilor bântuește cumplit boala holerii, care seceră sute și mii de vieși omenești. Sunt pline satele și orașele de holerici, mai ales în provincia Sanzi. Cad oamenii ca muștele. Căldările celea mari ajută foarte mult boala. Holera din China a prăpădit până acuma mai mulți oameni decât potopul de ape din anul trecut.

Diavolul, dușmanul nostru cel mai înverșunat

Evanghelia din Dumineca a cincina după Rusalii ne istorisește, cum a scos Isus dracii din doi îndrăciți și cum le-a dat apoi vole dracilor, ca să între într-o turmă de porci.

Biserica noastră învață, că sunt spirite necurate, dracii, cari poartă mare ură împotriva noastră, a oamenilor. Sfinții Părinți spun că ura aceasta mare a dracilor împotriva noastră se explică prin aceea, că noi vom ocupa cu vremea locurile acelea întru împărăția cerurilor, pe cari le-au ocupat ei mai înainte, pânăce nu au fost aruncați în iad. Sf. Vasile cel Mare spune, că diavolii ne urăsc atât de mult fiindcă împotriva lui Dumnezeu nici așa nu pot lucra nimica. Toată ura ce o au o cheltuesc asupra noastră, de aceea ne răpesc adevărata religie, libertatea, pacea, cu un cuvânt toate bunurile.

În ura lui grozavă, diavolul a încercat să-l ispitească până și pe Domnul nostru Isus Hristos, că pe Adam și pe Eva și pe Iuda tot el i-a năfădit, dupăcum ne mărturisește chiar sf. Scriptură.

Diavolul ne face pagube chiar și în cele pământești, dupăcum ne spune sf. Scriptură că a făcut cu Iov, în nădejdea, că în forma aceasta îl va putea aduce la desnădejde. Se luptă diavolul și împotriva bisericii, și încă cu toată înverșunarea. Aceasta ni-o arată cuvintele Domnului: „Tu ești Petru și pe această piatră volu zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea” (Mateiu 16, 18). Și mai mult se luptă diavolul împotriva conducătorilor bisericii, pentrucă ei propovăduesc pe pământ evanghelia învierii și răstoarnă astfel împărăția diavolului. Aceasta se vede din cuvintele Domnului dela Luca 22, 31: „Iată satana v'a cerut pe voi să vă cearnă ca grâul”.

Și mai mult îl urește diavolul pe conducătorii bisericii din cauza acestora li-s'a dat puterea dela Domnul, ca să-i judece, la judecata din urmă, pe diavolii, dupăcum se vede din 1. Cor. 6, 3: „Au nu știți, că pe îngeri vom să-i judecăm?” Cu drept cuvânt zice deci sf. Petru în cea dintâi a sa carte catolică: „Fiți trezi, priveghiați, pentrucă porivnicul vostru diavolul umblă, ca un leu

răcînd, căutând pe cine să înghită" (5, 8). Ba un învățat teolog susține, că precum îl menește Dumnezeu fiecărui om, îndatăce s'a născut, câte un înger păzitor, întocmai așa face și diavolul, care ține să-l malmușărească pe Dumnezeu întru toate, și el îi dă adecă fiecărui om, îndatăce se naște, câte un diavol, care să se îngrijească de nenorocirea lui.

Norocul e că noi ne putem feri de ispitele diavolului, numai voință să avem. Precum adecă nu ne poate strica un câine, fie el cât de rău, dacă este legat, tot asemenea nu ne poate strica nici diavolul, pentru că „și pe îngerii, cari nu și-au păzit deregătoria sa, ci și-au lăsat lăcașul său, îl ține supt negură, spre judecata zilei celei mari, cu legăturile veșnice“, dupăcum ne mărturisește sf. apostol Iuda în vers 6 al epistolei sale catolice. Cu drept cuvânt îl aseamnă deci sfinții Părinți cu un câine legat cu lanțuri. El poate de fapt să ne ispitească, poate să ne influențeze gândurile, memoria și fantezia, dar mintea și voința nu ni-o poate nimici. Asemenea este el unui pescar, care cearcă să prindă peștii cu unghița, în care a băgat câte un vierme.

Chiar de aceea să nu ne lăsăm influențați de diavolul, iară gândurile necurate și rele pe cari ni-le trimite să-le isgonim din minte, căci zice sf. apostol Iacob: „Stați împotriva diavolului, și va fugi dela voi“ (4, 7). Domnul nostru Isus Hristos l-a respins dela sine cu cuvintele: „Du-te dela mine, satano!“ (Mateiu 4, 10). Și mai bine este dacă desprețuim gândurile rele și necurate, și dacă ne întoarcem gândurile spre altceva. Acest leac ni-l prescrie însuș sf. Ioan Gurădeaur, unul dintre marii dascăli ai lumii și ierarhi.

Celce se delectează în gândurile rele și spurcate, se apropie de câinele legat de lanț și se află în primejdia de a fi mușcat. „Numai păcatul este de vină, dacă diavolul primește putere asupra omului“, zice sf. Ioan Gurădeaur, iară sf. Laurențiu Iustinian, patriarhul Veneției, spune că dacă diavolul ar primi puteri depline, nici un om nu s'ar mântui, pentru că satana și-a pierdut numai fericirea launtrică — adaugă sf. Gregoriu cel Mare — nu și marea firii. **Părintele Iuliu**

Între spini și trandafiri

— Tuturor celorce sufăr —

Între spini și trandafiri conduce drumul vieții. Mult vă îndoiți, neștiind să aflați adevărata cale, adevărata țintă.

Trandafirul își scutură petalele și frunzele, dar rămân spinii. De ce nu ar iubi omul și spinii dacă iubește trandafirii?

Pe drumuri pline de spini sau livezi pline de trandafiri v'ar plăcea să umblați?

Nu vă speriați de spini, din cauză că ei sunt semnul suferințelor. E adevărat, știu și eu că rănesc inima, mâna și picioarele. În urma spinilor țâșnește sânge roșu din trup și foarte adeseori și din suflet... Chiar pentru aceasta trebuie să iubim foarte mult spinii. Ei nase martiriul.

Să știți că nu numai dragostea își are martirii. Suferința lungă, durerea, dreptatea și viața creștinească eroică, își au toate martirii lor. E un martir, celce suferă cu resemnare și cu o răbdare desăvârșită toate durerile și rănilor trupului și sufletului său. Dar numai atunci e adevărat martir, dacă toate aceste le suferă în Isus și pentru Isus. E un martir acel creștin catolic, care trăiește întocmai după poruncile Bisericii sale. Care în locul unui singur păcat greu, mai bine preferă moartea.

Fiecare om poate fi martirul binelui ce vrea să îndeplinească în sine și în deaproapele. Drumul spinilor e drumul lui Hristos. Acesta ne arată „Calea, Adevărul și Viața“. Priviți numai! Acest drum ne conduce acolo unde e mai multă suferință. Și acolo e sigură mântuirea.

Căci din spini cresc trandafirii...

Serban F. Găneșteanu

Noul ministru al aerului. S'a înființat și la noi un subsecretariat al aerului. A fost numit dl. Inginer Radu Irimescu, unul dintre cei mai de seamă aviatori (sburători) ai armatei noastre.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Oglinda din Matsuyama

(Poveste japoneză)

Într'un orașel liniștit trăiau pe vremuri un bărbat și o femeie tânără. Aveau o copilă drăguță, pe care o iubeau din tot sufletul.

Orașul unde locuiau ei se numea Matsuyama, din provincia Echigo, dar cum i-au chemat pe ei, azi nimeni nu mai știe, căci de atunci sunt mulți, foarte mulți ani.

Pe când era încă mică mică fetița lor, tatăl ei, având de aranjat niște afaceri, a fost nevoit să meargă în capitala Japoniei. Drumul era foarte lung, așa, că nu-l putea însoți și familia tui. Și-a luat deci rămas bun dela soție și copilă, le-a sărutat cu lacrimi în ochi și le-a promis, că le va aduce câte un cadou (dar frumos).

Tânara femeie era foarte îngrijată de bărbatul ei, fiindcă ea, care nu fusese mai departe de satul vecin, nici nu-și putea închipui, ce îndelungată poate fi o astfel de călătorie. Pe vremurile acele era lucru mare a merge undeva așa departe, — și femeia aceea bună, deși se temea să nu i-se întâmple ceva rău pe drumul bărbatului ei, totuși era mândră de aceasta călătorie a soțului ei, fiindcă în acest târgușor nimeni nu se poate mân-

dri că a fost în capitala țării, unde locuiește Împăratul și Împărăteasa.

După ce au trecut câteva luni, știa că bărbatul ei în curând va trebui să sosească acasă. De aceea a împodobit casa cu flori, cu frumoase crizanteme, pe copila ei a îmbrăcat-o în hainele cele mai frumoase, iar ea și-a încins șorțul cel cu flori de cireș, care îi plăcea lui mai mult.

Într-o zi bărbatul ei a sosit acasă. Vă puteți închipui, ce fericită se simțea femeia aceasta. Copila a cuprins cu mânuțele grumazul tăticului ei și când tăticul i-a dat cadoul ce i-l adus, bucuria ei era de nedescris.

— Scumpa mea soție — îi zise bărbatul — ți-am adus și ție un lucru frumos, de care știu că te vei mira; un obiect, despre care tu până acum nici n'ai știut că există: se chiamă „oglinză“.

Și zicând aceste cuvinte, i-a dat zâmbind o cutie, în care femeia a văzut o tablă care era împodobită cu figuri, păsări și flori, scobite din argint. Ceealaltă parte a tablei era netedă și selipitoare, ca și cristalul. Bărbatul a tot îndemnat-o cu vorba să se uite în ea și să-i spună ce vede acolo. Femeia s'a plecat spre oglinză și cu admirație privea fața zâmbitoare ce se apropia de ea.

— Ei ce vezi în ea? — o întrebă bărbatul, pe care îl făcea fericit mirarea veselă a soției lui, fiind mândru, că a putut întâmpina pe soția lui cu un cadou, de care ea nu mai văzuse până atunci.

Gazetele, revistele și cărțile religioase și de rugăciune

Iubiți cetitori, să nu vă supărați pe mine pentru cele ce scriu dacă s'ar publica, nici pe dl redactor dacă le-ar publica.

Am citit cu mare luare aminte în Nr. 22 al „Unirii Poporului“ cuvântul către cetitori, despre grozavele datorii ce le are gazeta. Dar nu numai această gazetă ci toate gazetele și revistele și autorii cărților religioase sunt înglodate în datorii. Pentru ce? Pentru necredința cetitorilor.

Creștinii din veacul al XX-lea nu au criză de bani, ci criză de credință.

Dacă ar fi criză de bani, n'ar vedea între creștini atâtea podoabe pe îmbrăcăminte și la domnișoare atâtea buze vopsite. Pentru cele trupești nu-i criză, în schimb pentru cele sufletești criza e deadreptul îngrozitoare. Adecă pentru carte și gazetă bună și creștină n'avem bani. Pentru tutun, rachie și altele trupești, sunt bani.

Ce ar fi, dacă într'un an întreg, n'am avea nici o zi senină, și nici noapte, și soarele nu l-am vedea ziua, nici luna și stelele noaptea, și ceasul nu ne-ar umbla?

Acea va fi când gazetele, revistele și cărțile religioase nu vor apărea. Vom trăi ca într'un cuptor înfundat, n'am ști nici când e ziua, nici când e noapte, de unde venim și unde mergem.

Să ne asemănăm văduvei din vremea prorocului Ilie și celei ce a dat singurii săi doi bănuți în vistieria bisericii! Să sprijinim scrierile bune, citind, plătind și răspândind aceste scrieri bune!

Dureros lucru se întâmplă! Celce ar plăti, n'are de unde și celce are, nu volest.

Pentru hrana trupului avem lipsă de vreme potrivită de a se face bucatele, pentru hrana sufletului avem lipsă de gazetă bună și carte bună religioasă.

Gheorghe Cupcea

plugar în Brebul Maramureșului

— Văd o femeie frumoasă, care face semn cu mâna și își mișcă buzele; se pare că-mi vorbește mie — îi răspunse femeia — și închipuește-ți numai ce frumoasă e, poartă „Kimono“ (haină) albastru, împodobit cu flori de cireș; întocmai așa e și haina mea!...

— Uite scumpa mea soție, — îi zise bărbatul ei râzând, — nu-i nimic de mirat aici, fiindcă trebuie să știi, scumpa mea, că în oglinză îți vezi chiar fața ta.

Et zâmbi fericit de neștiința plăcută a soției lui și era vesel că poate să-i explice taina acestui cadou, adus din Tokio.

— Oamenii dela orașu au observat prietatea aceia a unei table lucii, că îți reproduce întocmai chipul lucrurilor. „Kagami“ (oglinza) e un obiect cunoscut în orașele mari se află în toate casele și femeile nu s'ar putea împodobi frumos, dacă nu le-ar sta întru ajutor oglinza. În orașelul nostru, în acest cuil retras, mai puține lucruri știm despre obiceiurile orașenilor și despre invențiile mai noi.

Tânara femeie se simțea foarte fericită, și posedă un astfel de obiect frumos și multum bărbatului ei pentru acest dar prețios. De aici înainte, în fiecare zi se uita și ea în oglinză și se bucura, văzându-și fața în oglinză. Pentru a o scuza, trebuie să vă spun, că lucrul acesta nu'l făcea din neștiință, ci numai fiindcă i-se umplea sufletul de bucurie, văzându-și cât e de frumoasă.

Rezultatul examenelor de bacalaureat. La bacalaureatul din acest an s'au prezentat cu totul 8508 candidați, dintre cari at trecut 6531, adică 76% (la sută), adică mai mulți ca oricând.

A murit episcopul Iustinian Teculescu. Sâmbătă în 16 Iunie a închis ochii pe vecie, la Brașov, unde venise să-și caute alinare de-o boală grea, episcopul Iustinian al Cetății Albe și Ismail din Basarabia. Răposatul a fost pe vremuri, înainte de război, protopop ortodox la Alba Iulia și era cunoscut în tot ținutul Mureșului și al Munților Apuseni ca orator (vorbitor) vestit și luptător pentru nație. După înfăptuirea României Mari a fost numit episcop militar, apoi vlădică la Cetatea Albă și Ismail, unde a păstorit cu multă înțelepciune. De naștere era din ținutul Brașovului și se trăgea dintr-o foarte veche familie preotească. Ca om înțelept și bun român ce era, cu uniții a trăit totdeauna în bună pace și frăție. Fie-l țărâna ușoară!

Pitici cari mănâncă oameni. Di Hubert Murray, guvernatorul din Papua a raportat guvernului din Australia, că a descoperit în Australia niște pitici, cari se nutresc cu carne de om, de broaște, de șopârle și de tot felul de goange. Ei sunt foarte mici, au părul blond-auriu și vorbesc asemenea papagalilor.

Bletele păsării Duminecă noaptea, în 17 Iulie, s'a deslănțuit asupra orașului nostru o furtună cumplită cu vânt mare și cu fulgere fioroase, cari luminau aproape în fiecare clipă ca ziua. A căzut și o ploaie îmbelșugată, care n'a ținut însă mult. Curând a apărut luna printre petecele de nori negri,

cari se trăgeau peste Târnava Mică în sus. Peste norii cei grei, cari se duceau, s'a arătat un curcubeu luminos cu toate culorile, cum nici la 30—40 de ani odată nu se poate vedea noaptea. A doua zi dimineața un locuitor al Blajului, d. Pongraț, a găsit în grădina sa o mulțime de vrăbii moarte pe sub pomi, de cari a numărat peste 100! Erau ca perele coapte prin iarbă, să le împingi cu grebla. Se vede, că le-a ucis furtuna, ori le-a atins vre-o descărcare de fulger în ramurile unde dormiau de obicei. Asemenea întâmplări nu s'au mai pomenit pe la noi.

Numărul de șapte în viața omească. Un gazetar, care nu prea avea de lucru, arată, într'un articol de gazetă, ce mare rol are în viața omului numărul de șapte: La anul al șaptelea îi ies copilul dinții cei de om mare. La de două ori șapte ani copilele devin fetițe și copiii băieți. Când are omul de trei ori șapte ani, este deplin dezvoltat ca înălțime, iar la de patru ori șapte ani e dezvoltat deplin și trupește. Când au trecut de 5 ori 7 ani de viață, omul e dezvoltat pe deplin atât trupește cât și sufletește, și începe a pași înspre toamna vieții, pentru că în anul de 6 ori 7 al vieții se observe o scădere treptată a puterilor. Când ajunge omul anul al de 7 ori 7-lea al vieții sale, până și cel mai puternic oameni se plâng că nu mai sunt tineri. Iar când e de 8 ori 7 ani, este numărat între cei bătrâni. Cu de 9 ori 7 ani în sfârșit omul poate aștepta în dragă voie împlinirea cuvintelor prorocului David, care zice că anii omului 70, și de vor fi în putere 80, ce este peste aceasta, este numai năcaz și durere.

Încă ceva dela congresul euharistic din Dublin (Irlanda). Când Irlandezii au observat de departe vaporul care aducea pe împunericul Papei, mai mulți sburători irlandezi au ieșit pe mare întru întâmpinarea cardinalului Lauri, formând în aer o cruce din aeroplane. În ziua de 21 Iunie s'au cuminecat nu mai puțin de 750.000 de copii. Fărîna, din care a fost pregătită sf. Cuminecătură, au trimis-o țărâni din Capernaum (Palestina), de pe câmpul, pe care a înmulțit pe

vremuri Isus pâinile. Intreagă serbarea a fost ascultată prin radio de către sf. Părinte dela Roma. Interesant a fost că deodată cu marele congres s'au ținut și congrese a parte, în cari a arătat fiecare popor, căți se mărturisesc la an dintre credincioșii lor. S'a constatat, că după Irlandezi, cel mai cucernic popor sunt Olandezii, fiindcă în Olanda se cuminacă fiecare credincios cam de 43 ori la an, una cu alta. Nenumărate trenuri și sute de vapoare au adus pe credincioși de pretutindena la Dublin, 40.000 de poliști au susținut ordinea. Din România n'a luat parte decât un sigur reprezentant, episcopul romano-catolic din Timișoara, Preasfințitul Dr. Augustin Pacha. Viitorul congres euharistic se va ținea anul viitor la Buenos-Aires în America de Sud.

Moartea celui mai mic om din lume. Cel mai mic om din lume a murit zilele acestea într'un sat de lângă Belgradul Jugoslaviei. El se numea Vlado Velicovici și era înalt de 50 cm. Se spune că era foarte cuminte. Vlado a fost sârb, iară nevasta, care este numai cu 8 cm. mai înaltă decât el, este americană. Ei au făcut cunoștință într'un circ din Berlin unde s'au și căsătorit. Murind Velicovic, văduva lui care este de 23 ani, s'a îmbolnăvit de durere.

Otrăviți cu lapte de oale. În satul Temeni din Peloponez șapte copii ai unei familii cu numele Panalotobulos, în vârstă de până la 13 ani, au fost otrăviți cu lapte dela o oale. După ce beuseră laptele pe care îl mulsese mama lor dela o oale, au simțit dureri grozave la stomac. Un medic înștiințat s'a dus imediat la fața locului și a constatat otrăvirea copiilor și a spus că sunt puține speranțe de a scăpa cu viața. — S'a constatat că oala dela care mulsese laptele fusese mușcată de un șarpe veninos și oala a scăpat, însă laptele i-se înveninase.

A apărut o muscă stricăcioasă. Musca, de care pomenim aci, se numește musca cu ferestrău. Ea s'a lăsat în anul acesta în mai multe județe. Cele mai multe sunt în județele Ialomița, Braila, Râmnicul-Sărat și Covurlui.

„Kagami” era stimată cu mult mai mult decât lucrurile ei de toate zilele și nu peste mult timp ea a încuiat cutia cea albastră într'un dulap mare, unde-și ținea podobeale ei cele mai scumpe.

Anii veneau și treceau și familia aceasta a trăit tot în pace și fericire. Lumina ochilor, scumpa lor copilă, creștea pe zi ce trecea, se făcea tot mai drăguță și fiind că era întotdeauna veselă toți o iubeau și o desmerdau.

Femeia din când în când își aducea aminte de „Kagami” și atunci o lua și o ascundea și mai bine, pentru ca nu cumva copilă ei să o găsească și privindu-se în oglindă, să se încrează prea mult, văzând cât e ea de frumoasă.

Nici-când n'au mai vorbit despre oglindă și de aceea încurând au dat-o uitării cu totul.

Copila a crescut mare, în aceea nevoință sufletească și în aceea curățenie a moravurilor, în cari a crescut maică-sa și nici idee nu avea de frumusețea ei, pe care nici odată nu a văzut-o oglindită prin „Kagami”.

Nu peste mult timp familia aceasta a fost atinsă de-o soartă năprasnică: scumpa ei mamă s'a îmbolnăvit, și deși copilă o îngrijea cu toată dragostea, starea ei totuși era disperată și numai moartea o mai putea scăpa de acele dureri și chinuri grozave.

Sărmana femeie era foarte tristă când s'a cugetat și a văzut, că i-se apropie sfârșitul vieții și cu multă duiosire s'a gândit la iu-

bitul ei soț și la scumpa ei copilă, de care o va despărți încurând moartea nemiloasă.

A chemat lângă sine pe copilă ei și i-a zis: Scumpa mea copilă, nu peste mult va trebui să mor, iar pe voi vă lasași. Promite-mi, scumpa mea, că dacă voi fi în cer, în toată dimineața și seara te vei apleca spre oglinda aceasta, în adâncul căreia mă vei vedea pe mine. Astfel vei simți întotdeauna, că eu sunt în apropierea ta și că eu îți port mereu de grije.

Zicând aceste cuvinte a scos oglinda din dulap și i-a dat-o copilăi.

Copila plângând cu hohot i-a promis, că dorința ei o va împlini cu sfîntenie întotdeauna — și sărmana femeie, împăcată oarecum cu soartea, și-a dat încet sufletul... Copila ascultătoare și-a împlinit întotdeauna promisiunea ei; în fiecare dimineață și seară ea scotea oglinda din dulap și cu o dragoste de fiică bună și ascultătoare privea îndelung în oglindă.

Atunci îi surâdea fața frumoasă a mamei sale, care acum nu mai era așa de palidă cum era în ultimele zile ale vieții ei, ci era veselă și plină de viață, ca în vremurile trecute și fericite.

Copila în toate zilele îi spunea oglinzii toate pășaniile, durerile și suferințele ei, iar dimineața se ruga să-i dea binecuvântarea și ajutorul ei.

Fericirea cea mai mare a ei era aceea,

când seara astfel îi putea spune oglinzii: „Mamă scumpa mea mamă, azi poți fi mulțumită cu lucrul meu” și fața din oglindă atunci îi zimbea cu mulțumire.

Tatăl ei a observat, că copilă lui dimineața și seara se uită lung în oglindă și vorbește cu ea și de aceea a întreat-o, că de ce face așa?

Copila i-a răspuns: Tăticule! în oglinda aceasta văd pe scumpa mea mamă și de aceea îi spun ei toate pășurile mele.

Ea i-a povestit lui promisiunea făcută mamei sale, când era pe patul de moarte, adăugând îndată, că promisiunea făcută n'a călcat-o nici-odată.

Aceasta bunătate și nobleță a inimei copilăi i-a înduioșat foarte mult pe tatăl ei, care văzând credința sărmanei copilă orfane a început să plângă cu hohot.

N'a voit să-i spună copilăi, că din oglindă nu privește spre ea fața frumoasă a mamei sale ci trăsăturile grațioase ale feței sale proprii.

Astfel drăgălașa copilă nevoințată a trăit și pe mai departe în credința aceea greșită, că în toată ziua îi apare mamă-sa și că ea seamănă tot mai mult cu repausata ei măicuță scumpă și iubită, de dragul căreia se purta atât de frumos și cinstit.

Valeriu Crișan-Șercala

Ea se ivește când spicul iese din frunză, se așează pe el și-l pune ouăle acolo și apoi încetul cu încetul, se coboară prin partea din lăuntru a palului până la rădăcină și așa împledecă ca firul de grâu să se mai nutrească. Spicul pe care a fost o astfel de muscă va fi sterp. Singurul mijloc prin care ne putem scăpa de aceasta muscă este ca, imediat după secerat, să ardem miriștile și să arăm locul imediat. Unde au fost multe spice sterpe acolo să se știe că a fost musca cu ferestrău.

O nenorocire. Duminică după masă, primarul din comuna Domoș a pus calul la trăsura și a chemat pe fiica sa și pe învățătorul Pop, viitor ginere să plece în pădure la o petrecere. Toți trei au pornit la drum dar când au ajuns în Huedin calul s'a speriat de oamenii mulți de pe stradă și a luat-o la fugă în spre gară. Trăsura s'a răsturnat, primarul și fiica sa, au fost aruncați din trăsura și s'au ales cu răni foarte grele pe corp. Învățătorul a mai fost târlit de trăsura răsturnată încă câțiva metri și a fost scos de niște flăcăi cari au oprit calul. Un medic a venit în ajutorul răniților dându-le primele ajutoare.

Dela teatru la mănăstire. Una dintre cele mai vestite teatraliste din Paris a fost fără îndoială Dșoara Ioane Hautin, pe care o admiră o lume întreagă. Deodată, ca din bun senin, ea s'a retras la Lourdes, de unde mai târziu s'a reintors la Paris, însă nu ca să joace din nou pe scenă, ci spre a intra într'o mănăstire. În ziua de 17 Iunie, prietenii și cunoscuții Dșoarei I. Hautin s'au întâlnit spre a lua parte la ceremonia religioasă, în care fosta artistă a devenit sora Maria-Ioanne. Dșoara I. Hautin, îmbrăcată în alb ca o mireasă a intrat în capela mănăstirii condusă de tovarășele sale. Ceremonia a fost simplă. Ingenunchind în fața cardinalului din Paris, vestita teatralistă a lăsat să i-se scoată vâlul alb de pe cap și foarfecele să-i tale frumosul păr. Pe urmă a fost îmbrăcată în haine călugărești. — Interesant e că Dșoara I. Hautin e a doua tânără teatralistă franceză, care, în răstimp de 9 luni, s'a călugărit.

Joc cu urmări rele. O mare nenorocire s'a întâmplat la proprietatea lui Carol Lacatoș de lângă Tâsnad. Un servitor al lui cu numele Pavel Nagy, venind dela crăsmă și intrând la vite, a voit să călărească un bou. Boul s'a infuriat și a trântit la pământ pe îndrăznețul călăreț. Din aceasta trântea servitorul s'a ales cu răni foarte grave. Boul, în furia lui, s'a repezit și la un alt servitor care era în apropiere pe care încă l-a trântit la pământ și s'a ales cu răni. Ambii au fost duși la spitalul din Zălau, pentru a li-se da îngrijirile medicale.

Omul care miroasă moartea. Ziarele din Polonia au adus o veste foarte interesantă, despre un bărbat care face probe pe la diferite spitale unde cu ajutorul mirosului lui special poate spune dacă un bolnav se însănătoșează ori moare. Toate aceste probe le face sub supravegherea doctorilor. El a fost condus la 260 paturi în cari se aflau oameni foarte grav bolnavi și a prezis, cu ajutorul mirosului lui, că patru dintre ei vor muri și au și murit peste 48 ore. La alți bolnavi, despre cari doctorii credeau că vor muri, acest om minunat a spus că se vor însănătoși și așa a și fost, că peste câteva zile bolnavii s'au ridicat din pat.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Agru-1 în parohia Jolib

În aceste zile grele de azi — nouă credincioșilor catolici din parohia Jolib ni-s'a dat fericirea de-a ne retrage pentru câteva momente din viața aceasta păcătoasă și în cadrele Agru-lui am putut trăi câteva clipe de înălțare și mulțumire sufletească, datorită harnicului păstor sufletesc dl Victor Avram, care împreună cu comitetul de conducere al Agru-lui, a aranjat o serbare solemnă în cinstea patronilor Agru-lui, sf. apostoli Petru și Pavel — precum de fapt prevăd și statutele. (art. 1. aliniatul prim).

Intrucât în 29 Iunie, sărbătoarea sf. apostoli, mulți credincioși au fost la mănăstirea Bixad, pentru a putea lua parte un număr cât mai mare și numeros, s'a amânat serbarea pe Duminică primă după sărbătoarea sf. apostoli, când s'a desfășurat programul ședinței, începută cu imnul „Împărate Ceresc“, cântat de corul „Reuniunii Mariane“ de sub conducerea d-lui Luca Ilieș, cantor, dir. inv.

A urmat apoi cuvântul de deschidere al președintelui Augustin Lazar, câteva declamări de școlarii din loc, din Gh. Coșbuc și Al. Mateevici; apoi parohul local On. Victor Avram, în frumoase cuvinte, a arătat „rolul și însemnătatea Agru-lui, în timpurile de-acum“, lăsând o mulțumire adâncă în sufletele tuturor parohienilor.

Corul „Reuniunii Mariane“ între punctele de mai sus a cântat două cântece religioase.

La sfârșit a fost disertația d-lui Valeriu Avram stud. în drept, despre „necredința și patimile zilei de azi“ — o disertație bine simțită și documentată, care a lăsat o adâncă emoție în sufletele tuturor și mulțumiri sufletești.

Serbarea a luat sfârșit cu cântarea: „Cuvine-se cu adevărat“. Adânc mișcați sufletește parohienii părăsesc în liniște sala școlii.

Unul din cei de față

Un răspuns

La articolul nostru intitulat „Să fie adevărat?“ publicat în Nr. 23 din 5 Iunie al gazetei noastre dl prefect al județului Târnava Mică ne trimite următorul răspuns al Serviciului Agricol al județului, pe care-l publicăm aici în copie:

România, Ministerul Agriculturii și Demețiilor, Serviciul Agricol al jud. Târnava Mică Nr. 1571—1932 luna VI ziua 11

Domnule Prefect,

La adresa D-voastră Nr. 8032—1932 cu onoare comunicăm următoarele:

Proprietarul Mendel Iacob a fost expropriat pe hotarul comunei Tiur de Comisiunile de R. A. din județ.

Comitetul Agrar a retrocedat proprietarului Iacob Mendel 25 jug. teren din ceeace expropriase Comisiunile de R. A. din loc.

În comuna Tiur s'a făcut improprietărea definitivă, înainte de această retrocedare de teren, și locuitorii erau puși în posesie pe loturi.

S'au improprietărit pe hotarul comunei Tiur și unii locuitori din Ciufud cu drept de improprietărire în tablouri definitive de îndreptățiți la improprietărire și astfel nu a mai rămas teren disponibil ca să se poată executa ordinul Comitetului Agrar, pentru a se da proprietarului Iacob Mendel cele 25 jug., de oarece dacă scoteam locuitorii improprietăriți de pe loturi să făceau turburări printre locuitori.

Alt teren disponibil în jurul comunei Tiur nu mai este și ulterior au devenit disponibile 47 jug. teren la Roșia, coordonându-se lucrările de expropriere prin Comitetul Agrar la proprietatea Francisc și Elma Zee-thal din Roșia de Secaș.

Acestor proprietari li-s'a dat în alt județ terenul la care aveau drept și astfel la Roșia a rămas terenul acesta de 47 jug. disponibil.

În ceeace privește raportul D-lui notar din Roșia de Secaș Nr. 486—1932 că mai sunt îndreptățiți la improprietărire în această comună, comunicăm că la Roșia de Secaș au fost satisfăcuți cei îndreptățiți la improprietărire.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

prietărire din tabloul definitiv de îndreptățiți la improprietărire, deci altă improprietărire pe baza legii generale din R. Agrară nu se mai poate face.

Există însă legea specială de improprietărire a invalizilor văduvelor, orfanilor de războiu și voluntarilor și în baza acesteia am propus improprietărire a 7 văduve de războiu din Roșia pentru care s'a rezervat și dat în folosință terenul necesar, putându-se satisface și aceste văduve și Iacob Mendel din terenul disponibil.

Directorul serviciului agricol,
(SS.) Boeriu

p. Subdirector,
(ss.) Popa

Pentru conformitate.
Dicșoanmărtin, la 1 Iulie 1932.
exp. jud.,
Indescifrabil

Pericolul întinderii peronesperei și făinării (Oidumului)

Ni-se aduce la cunoștință din mai toate comunele din județ că după ploile mari și căldurile din urmă a apărut pe struguri și frunză un praf albicios, iar strugurii se îngrese și se strică. Unii proprietari de vii ne comunică că nu mai au speranță de nici o recoltă.

Pe lângă tratamentul regulat cu piatră vântă contra manei (peronospora) recomandăm tratamentul de prăfuire cu pucioasă, piatră vântă și var, care este bună și contra peronospo-ei (oidumului).

120 deca piatră vântă.

120 deca var nestins praf.

7 kgrame și 60 deca sulf (pucioasă) praf.

Piatra vântă se prăfuește, punându-se la foc într'un vas de fier, apoi se cerne prin sătă; se amestecă apoi bine cu praful de var nestins și cu pucioasă. Cantitatea totală de 10 Kgrame ajunge la 1½ jugăr vic. Se găsește și făcut gata acest preparat la fabrica Nitrogen din Dicșoanmărtin cu 30 lei Kgramul; — este împachetat în cutii de câte 5 Kgrame deci o cutie costă 150. Camera Agricolă.

De vânzare

O CASĂ

Regele Ferdinand 52, Blaj

Adresa se află la

Administrația ziarului

76 (2—3)

Anunț

În depozitul cu ridicata al dlui Mendel din Blaj, situat în strada Regina Maria No. 1., se vinde ori căruț cârciumar din Blaj sau jur spirt rafinat de 96 grade, precum și rachiu de monopol de 40 grade. (77) 2-3

Zidim tot felul de

sobe (cuptoare) noi de faiance, chamott și teracotă.

apoi

obducem pereții în faiance

la bucătării, măcelării și camere de baie.

Prețurile cele mai mici, lucru bun, prompt și pe răspundere.

Cereți informațiuni dela

Porubsky și soțul

(79) 1—3.

Mediaș, str. Moara Mare Nr. 2.